

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ስድሳ ዘጠኝ ቁጥር

የትንቢታዊ ክሮችን መፍታት፡ በዳንኤል ውስጥ የ“ምሽግ” ምሳሌነትን መረዳት

Jeff Pippenger

2024-03-31

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥር፣ ውስጣዊውንና ውጫዊውን መልእክት “ምሽግ” በሚለው ቃል አንድ ላይ ያመጣል። ከኢሳይያስ የስልሳ አምስት ዓመት ትንቢት ጋር የሚያደርገው ግንኙነት፣ የውጫዊውን ትንቢት “ምሽግ” ሩሲያ መሆኑን ይለይታል፤ እንዲሁም በዚያው ታሪክ ውስጥ ክርስቶስ የሚያስነሣውን የቤተ መቅደሱን ውስጣዊ “ምሽግ” ያመለክታል። በቁጥር ወላሳ አንድ የሚገኘው ውጫዊው ምሽግ፣ “የኃይል መቅደስ” ተብሎ የተለየው፣ ምድራዊ ንጉሥ ወይም መንግሥትን ይወክላል። ውስጣዊው ምሽግ፣ ወይም ውስጣዊው የኃይል መቅደስ፣ የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ በአርባ ስድስት ዓመት ውስጥ የሚያስነሣው ቤተ መቅደስ ነው።

በዚያ ቤተ መቅደስ (ምሽግ) እጅግ ቅዱስ ስፍራ ውስጥ እግዚአብሔር በሰማያዊ ስፍራዎች ተቀምጦአል።

በዳንኤል መጽሐፍ “መቅደስ” ተብለው የተተረጎሙ ሁለት የዕብራይስጥ ቃላት አሉ። አንዱ “ሚቅዳሽ” ሲሆን ሌላው “ቆደሽ” ነው። “ሚቅዳሽ” የአረማዊ መቅደስን፣ ወይም የእግዚአብሔርን መቅደስ፣ እንዲሁም ምሽግን እንኳ ሊወክል ይችላል። “ቆደሽ” ግን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚያመለክተው የእግዚአብሔርን መቅደስ ብቻ ነው። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር ወላሳ አንድ ውስጥ ያለው የኃይል (ምሽግ) “መቅደስ” (ሚቅዳሽ) “የኃይል መቅደስ” ተብሎ ተተርጉሟል፤ በዚያም “መቅደስ” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል “ሚቅዳሽ” ነው። እርሱም በአረማዊ ሮምም ሆነ በጳጳሳዊት ሮም ታሪክ ውስጥ የሮማውያን ኃይል ምልክት የሆነውን የሮም ከተማ ይወክላል። ዳንኤል እነዚህን ሁለት የዕብራይስጥ ቃላት በእጅግ ጥንቃቄ ተጠቅሞባቸዋል። የአድቬንቲዥም ማዕከላዊ ዓምድ በሆኑት ጥቅሶች ውስጥ “መቅደስ” የሚለውን ቃል እናገኛለን።

ከዚያም አንድ ቅዱስ ሲናገር ሰማሁ፤ ሌላም ቅዱስ ለዚያ ተናጋሪ ቅዱስ እንዲህ አለው፡- ስለ ዘወትር መሥዋዕትና ስለ አጥፊው በደል የሆነው ራእይ፣ መቅደሱንና ሠራዊቱን ሁለቱንም እስከ መቼ እንዲረገጡ ይሆናል? እርሱም እንዲህ አለኝ፡- እስከ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀን ድረስ፤ ከዚያም በኋላ መቅደሱ ይነጻል። ዳንኤል 8፡13, 14።

በሁለቱም ቁጥሮች “ቅድስተ ስፍራው” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል “qodesh” ሲሆን፣ ይህም የሚጠቀመው የእግዚአብሔርን መቅደስ ለመወከል ብቻ ነው። በአስራ አንደኛው ቁጥር ግን፣ አረማዊቱን ሮም፣ በተለይም በሮም ከተማ ያለውን የፓንቴዎን ቤተ መቅደስ ሲያመለክት፣ “መቅደስ” የሚለውን ቃል እናገኛለን፤ ነገር ግን በዚያ ቁጥር ውስጥ የተጠቀመው የዕብራይስጥ ቃል “miqdash” ነው።

እንግዲህ፣ እርሱ እስከ ሠራዊቱ አለቃ ድረስ ራሱን ከፍ ከፍ አደረገ፤ በእርሱም ዘንድ የዘወትር መሥዋዕት ተወገደ፣ የመቅደሱም ስፍራ ተጣለ። ዳንኤል 8፡11።

በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር ወላሳ አንድ ውስጥ ያለው “የኃይል መቅደስ” የሚለው የዕብራይስጥ ቃል “ሚቅዳሽ” ነው፤ እርሱም በዚያው በዳንኤል አሥራ አንድ ምዕራፍ ቁጥር ሰባትና አሥር “ምሽግ” ተብሎ ከተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል ጋር በግንኙነት ይታያል። በቁጥር ሰባት የደቡብ ንጉሥ ወደ ሮም ከተማ በቀጥታ ገብቶ የሰሜንን ንጉሥ ማርከ ወሰደው፣ ምክንያቱም ወደ ምሽጉ ገብቶ ነበር፤ ነገር ግን በቁጥር አሥር የሰሜን ንጉሥ ወደ “ምሽጉ” ብቻ “ይወጣል”። ምክንያቱም በመንግሥቱና በግብፅ ድንበር ላይ ቆሞ ነበርና። ቀጣዩ ቁጥር የሚናገረውም በራፊያ ድንበር ላይ ነው። በቁጥር ወላሳ አንድ ያለው “የኃይል መቅደስ”

የ“ምሽጉ” “ሚቅዳሽ” ነው።

በራፍያ ያለው የድንበር ጦርነት በዩክሬን ያለውን የድንበር ጦርነት ያመለክታል። ያ ትንቢታዊ ታሪክ የሚታወቀው “ራስ” መንግሥቱ ወይም ንጉሡ መሆኑን በመረዳት ነው፤ እርሱም የኃይሉ ምሽግ ነው፤ ነገር ግን ትንቢቱ ለውስጣዊ እና ለውጭዊ እውነት እየተናገረ ነው። ለውጭዊው መስመር “የኃይል መቅደስ” በ“ሚቅዳሽ” መቅደስ ይወከላል፤ ለውስጣዊውም መስመር የኃይል መቅደስ በ“ቆዴሽ” መቅደስ ይወከላል።

ከ1844 እስከ 1863 ድረስ ያለው መስመር የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተምን የሚያሳይ የትንቢታዊ ታሪክ መስመርን ይወክላል። በሰሜናዊው መንግሥት ላይ የሆነው የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት መበተን በ1798 ተፈጻሚ፤ እንዲሁም በደቡባዊው መንግሥት ላይ የሆነው ያው የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመት መስመር በ1844 ተፈጻሚ። እነዚህ ሁለት መስመሮች የሰው ዘር ዝቅተኛ ባሕርይንና ከፍተኛ ባሕርይን ይወክላሉ። በሰሜናዊው መንግሥት የተወከለው ዝቅተኛው ባሕርይ ሥጋ ነው፤ ከፍተኛውም ባሕርይ ራስ ነው። ራስ የመንግሥቱ ዋና ከተማ ነው፤ እርሱም ንጉሡ ነው። ለዚህ ምሳሌ ክርስቶስ ስሙን ያኖርባት ዘንድ ይሁዳን፣ ደቡቡን መንግሥት፣ መረጠ፤ ዋና ከተማይቱም ኢየሩሳሌም ናት። ኢየሩሳሌም እውነተኛው የኃይል መቅደስ የሚገኝባት ስፍራ ናት፤ በዚያም መቅደስ ውስጥ ራስ ለሆነው ንጉሥ የተፋን ቤት አለ።

የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባቱ ዘመናት” በ1856 ዓ.ም. ሥራውን እንዲፈጽም ለባንዲራ ኃይል ለመስጠት የታሰበ የመጨረሻው የማኅተም እውነት ነበር። ከ1844 እስከ 1863 ዓ.ም. ክርስቶስ አምላካዊነቱን ከሰብአዊነት ጋር ለዘላለም ሊያዋህድ አስቦ ነበር፤ ነገር ግን ሰብአዊነት ዐመፀ።

በዚያ ጊዜ የሰውን ዝቅተኛ ባሕርይ ለመለወጥ አልቻለም፤ ይህም በሁለተኛው ምጽአቱ ጊዜ የሚሆን ነው። ከዚያም የሰውን ከፍተኛ ባሕርይ ከመለኮት ራስ ጋር የሰው ዘርን ራስ በማዋሐድ ወደ አርአያው ይለውጥዋል። ራስ የመንግሥቱ ዋና ከተማ ነበረ። ራስ ንጉሡ ነበረ፤ እናም ክርስቶስ መለኮት ከሰብአዊነት ጋር የሚዋሐድበትን ለውጥ ሲፈጽም፣ ክርስቶስ ከአባቱ ጋር ተቀምጦ ባለበት በእጅግ ቅዱስ ስፍራ፣ በኢየሩሳሌም ባለው መቅደስ ውስጥ የሰብአዊነትንና የመለኮትን ራስ ሁለቱንም ያዋህዳል።

ለሚያሸንፍ ከእኔ ጋር በተፋኔ ላይ እንዲቀመጥ እሰጠዋለሁ፤ እኔ ደግሞ እንደ አሸነፍሁ ከአባቴም ጋር በተፋኔ ላይ ተቀምጬአለሁ። መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ። ራእይ 3፣21, 22።

ክርስቶስ እነዚያ እንደ እርሱ ድል የሚነሡትን (ሎዶቅያውያንን) እና ፊላዴልፍያውያን የሚሆኑትን ከእርሱ ጋር በሰማያዊ ስፍራዎች እንዲቀመጡ ተስፋ ይሰጣል።

እርሱም ከሙታን ሲያስነሣው በክርስቶስ ውስጥ ያደረገውን ኃይል በሰማያዊ ስፍራዎችም በራሱ ቀኝ አስቀመጠው፤ ... እኛንም ደግሞ ከእርሱ ጋር አስነሥቶ፣ በክርስቶስ ኢየሱስ በሰማያዊ ስፍራዎች ከእርሱ ጋር አስቀመጠን። ኤፌሶን 1፣20፣ 2፣6።

የሕዝቅኤል ሁለቱ በትሮች መቀላቀል (ሰብአዊነት ከመለኮት ጋር) በእግዚአብሔር የኃይል መቅደስ (qodesh) ውስጥ ይፈጸማል፤ በዚያውም ጊዜ የኃይል ምሽግ (miqdash) ገብርኤል ዳንኤልን እንዲያስተውል ሊያደርገው ስለመጣው ትንቢት—በአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የማኅተም ዘመን ውስጥ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሊደርስ ስላለው—የትንቢቱን የውስጥና የውጭ መስመሮች ሁለቱንም የሚያገናኝ ትንቢታዊ ቁልፍ እንደሆነ ይገለጻል። ክርስቶስ ይህን ሥራ በሚለራዊት ታሪክ ውስጥ ሊፈጽም ፈለገ፤ ነገር ግን ሥራው በ1863 ዓመፀ ተሰናከለ፤ ሆኖም ከ1844 እስከ 1863 ያለው ታሪክ ያን የተሞከረ ሥራ የሚያሳይ መስመር ሆኖ እንዳለ ይቆያል።

የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ አሥረኛው ቁጥር፣ በ2014 ወደ ነቢያዊ ታሪካችን የገቡትን ከአሥራ አንድ እስከ አሥራ አምስት ያሉትን ቁጥሮች ውስጣዊና ውጭዊ መልእክት ለመረዳት ቁልፍን ይዟል። አሥረኛው ቁጥር 1989ን ይለያል፤ ይህም በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የተሃድሶ እንቅስቃሴ ውስጥ የመጨረሻው ዘመን ነው፤ ነገር ግን 2014 በማጎተሙ ታሪክ ውስጥ እንደ መንገድ ምልክት እንዲታወቅ የሚያስችለውን ቁልፍ ደግሞ ይዟል።

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ቀን፣ የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ በድንገት ወደ ራሱ ወዳቆመው ቤተ መቅደስ መጣ። ያ የመለያ ምልክት መስከረም 11 ቀን 2001 ሦስተኛው መልእክት እንደገና በመድረሱ፣ ሰባተኛውም መለከት እንደገና መነፋት በጀመረበት ጊዜ ያመለክታል። ከዚያም የ1840 እስከ 1844 ታሪክ ደግሞ ሊደገም ይገባ ነበር፤ ምክንያቱም በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 ቀን የወረደው መልእክት ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ አካል አልነበረምና፣ ሥራውም ምድርን በክብሩ ማብራት ነበር።

1840 እስከ 1844 ድረስ ያለው ዘመን እንዲሁም ከ2001 ሴፕቴምበር 11 ጀምሮ እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ድረስ ያለውን ዘመን ይወክላል፤ እንደ 1844 እስከ 1863 ያለው ዘመን ደግሞ ከ2001 ሴፕቴምበር 11 ጀምሮ እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ድረስ ያለውን ዘመን እንደሚወክል ሁሉ። እሁት ኋይት የ1844ን ታሪክ ከመስቀሉ ታሪክ ጋር ታመሳስላለች፤ መስቀሉም እርስ በርሳቸው የሚስማሙ ሁለት የሦስት ተኩል ዓመት ታሪኮችን የሚከፍል መለያ ነው። መስቀሉ በ1840 ጀምሮ በ1844 የሚያበቃው ከፊተኛው ታሪክ፣ እና ከዚያ በኋላ እስከ 1863 ድረስ ያለው ታሪክ፣ ሁለቱም የማጎተም ጊዜን የሚወክሉ ተመሳሳይ ታሪኮች መሆናቸውን ያቆማል።

መጀመሪያው መስመር ከ1840 እስከ 1844 ድረስ የፊላዴልፊያ አድቪንቲስቶችን ድል ያመለክታል፤ ሌላው መስመር ግን ከ1844 እስከ 1863 ድረስ የላኦዲቅያ አድቪንቲስቶችን ውድቀት ያመለክታል። ሁለቱም ወገኖች በዳንኤል ምዕራፍ አሥር ውስጥ ተወክለዋል፤ ምክንያቱም በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የመታተም ዘመን ውስጥ ድል ያደረጉትን ጥበበኛ ደናግል የሚወክል ዳንኤል ራእይን አይ፣ ከእርሱ ጋር የነበሩት ግን ከራእይ ሸሹ።

በመጀመሪያውም ወር በሃያ አራተኛው ቀን፣ ሂድዴቅል ተብሎ የሚጠራው ታላቁ ወንዝ አጠገብ ሳለሁ፣ ዓይኖቼን አንሥቼ ተመለከትሁ፤ እነሆም፣ በተልባ የተለበሰ አንድ ሰው ነበር፣ ወገኑም በኡፋዝ ወርቅ ታጥቆ ነበር። ሰውነቱም እንደ በረል ይመስል ነበር፣ ፊቱም እንደ መብረቅ ታይታ ነበረው፣ ዓይኖቼም እንደ እሳት መብራቶች ነበሩ፣ ክንዶቼና እግሮቼም በቀለም እንደ የተለሰለሰ ናስ ይመስሉ ነበር፣ የቃሉም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበረ። ራእይንም ያየሁት እኔ ዳንኤል ብቻ ነበር፤ ከእኔ ጋር የነበሩት ሰዎች ራእይን አላዩምና፤ ነገር ግን ታላቅ መንቀጥቀጥ ወደቀባቸው፣ ራሳቸውንም ለመሸገግ ሸሹ። ዳንኤል 10፡4-7።

በዳንኤል ምዕራፍ ሰባት፣ ዳንኤል የአውሬ አራዊትን ራእይ ካየ በኋላ፣ ገብርኤል ራእይን ሊተረጎም መጣ።

እኔ ዳንኤል በሰውነቴ ውስጥ በመንፈሴ ተከፋሁ፣ የራሴም ራእይ አስጨነቀኝ። በዚያም የቆሙት መካከል ወደ አንዱ ቀርቤ የዚህን ሁሉ እውነት ጠየቅሁት። እርሱም ነገረኝ፣ የነገሩንም ትርጓሜ አሳወቀኝ። ዳንኤል 7፡15፣ 16።

በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት፣ ዳንኤል ስለ መቅደሱ እና ስለ አውሬዎቹ ራእይ ካየ በኋላ፣ ገብርኤል ራእይን ለማብራራት መጣ።

እኔ ዳንኤልም ራእይን ባየሁ ጊዜ ትርጓሜውን ለማወቅ ፈለግሁ፤ እነሆም፣ በፊቴ ሰው የሚመስል አንድ ቆሙ። በኡላይም ዳርቻዎች መካከል የአንድ ሰው ድምፅ ሰማሁ፣ እርሱም ጠርቶ እንዲህ አለ፤ ገብርኤል፣ ይህን ሰው ራእይን እንዲያስተውል አድርግ። ዳንኤል 8፡15፣ 16።

በዳንኤል ምዕራፍ ዘጠኝ፣ ዳንኤል በኤርምያስ የተጠቀሰውን የዓመታት ቍጥር እና በሙሴ ጽሑፎች ውስጥ እንደ መርገምና እንደ እግዚአብሔር መሐላ ሆኖ የተወከለውን በተረዳ በኋላ፣ ገብርኤል ራእዩን ለማብራራት መጣ።

እኔም እየተናገርሁና እየጸለይሁ፣ ኃጢአቴንም እና የሕዝቤን የእስራኤልን ኃጢአት እየተናዘዝሁ፣ ስለ አምላኬም ቅዱስ ተራራ ልመናዬን በእግዚአብሔር በአምላኬ ፊት እያቀረብሁ ሳለሁ፤ አዎን፣ እኔ በጸሎት እየተናገርሁ ሳለሁ፣ በመጀመሪያ በራእይ ያየሁት ሰው ገብርኤል ፈጥኖ እየበረረ መጥቶ በማታ መሥዋዕት ጊዜ ነካኝ። እርሱም አስተማረኝ፣ ከእኔም ጋር ተናገረ እንዲሁም አለ፤ ዳንኤል ሆይ፣ አሁን ጥብብንና ማስተዋልን እሰጥህ ዘንድ ወጥቼ መጥቻለሁ። ዳንኤል 9፡20-22።

ስለዚህ፣ በሦስት ምስክሮች መሠረት፣ ሁሉም ከዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ሲሆኑ፣ ገብርኤል በአሥረኛው ምዕራፍ ለዳንኤል፣ በኋለኛው ዘመን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሰውን እንዲያስተውል እንደመጣ በሚናገርበት ጊዜ፣ ገብርኤል ዳንኤል ያየውን እና ሌላው ወገን ከእርሱ የሸሸውን ሴታዊ “marah”፣ ምክንያታዊ ራእይ እየተረጎመ ነው።

አሁንም በኋለኛው ዘመን በሕዝብ ላይ የሚደርሰውን እንድታስተውል መጥቻለሁ፤ ራእዩ ገና ለብዙ ቀኖች ነው። ዳንኤል 10:14።

ዳንኤል ያየው እና በአማኞች መካከል መለያየት ያመጣው ራእይ፣ የክርስቶስ መገለጥ ራእይ፣ የሁለት ሺህ ሦስት መቶው ዓመታት ራእይ ነበር፤ ነገር ግን የዚያ ራእይ ሴታዊ መግለጫ ነበር። ዳንኤልን (እና በዳንኤል የተወከሉትን) ወደ ክርስቶስ አምሳል የለወጠው፣ ክርስቶስ እንደ ቃል ኪዳኑ መልእክተኛ በድንገት ስለሚገለጥ ያለው የዚያ ራእይ አስተዋውቅ ነበር። “በኋለኛው ዘመን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሰው” ነገር ከ1840 እስከ 1844 ባለው የሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ይወከላል፣ እንዲሁም ከ1844 እስከ 1863 ባለው የሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ይወከላል። አንደኛው ወገን ከራእዩ በዓመፅ ይሸሸል፤ ሌላው ወገን ግን ክርስቶስን በእምነት ተከትሎ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ይገባል፣ በሰማያዊ ስፍራዎችም ከእርሱ ጋር ይቀመጣል።

ነገር ግን ገብርኤል የእግዚአብሔርን የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ወደ ክርስቶስ ምሳሌ የሚለወጡበትን ራእይ ሲተረጎም፣ የዓለምን ውጫዊ ታሪክ ያቀርባል። የዳንኤል ስለ ክርስቶስ የነበረው ራእይ በገብርኤል ትርጓሜ ውስጥ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተሚያ ዘመን ውጫዊ ታሪክ መሆኑ ተገለጠ። በገብርኤል ትርጓሜ ውስጥ የመስከረም 11 ቀን 2001 ታሪክ ሲደረስ፣ ከቁጥር አሥራ ስድስት የእሁድ ሕግ በፊት እንደሚቀድም ተጠናክሮ የቀረበው ታሪክ፣ በቁጥር አሥር “ምሽግ” ተብሎ በተመሰለው የማስተዋል ቁልፍ ብቻ ይታወቃል። በመስከረም 11 ቀን 2001 የእያንዳንዱ ራእይ ውጤት እንደ መንኮራኩሮች በመካከላቸው መንኮራኩሮች ሆኖ መገለጥ ጀመረ።

እግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲሁም አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ በእስራኤል ምድር ያላችሁት ይህ ምሳሌ ምንድን ነው? እናንተ፡- ዘመኑ ይረዝማል፣ ራእይም ሁሉ ይከንባል ትላላችሁ። ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ይህን ምሳሌ አቆማለሁ፣ ከእንግዲህም በእስራኤል ውስጥ እንደ ምሳሌ አይጠቀሙበትም፤ ነገር ግን እንዲህ በላቸው፤ ዘመኑ ቀርቦአል፣ የራእይም ሁሉ ፍጻሜ ደርሶአል። በእስራኤል ቤት ውስጥ ከእንግዲህ በኋላ ከንቱ ራእይ ወይም ሽንገላ ያለበት ምዋርት አይኖርምና። እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ እኔ እናገራለሁ፣ የምናገረውም ቃል ይፈጸማል፤ ከእንግዲህ ወዲያ አይዘገይም፤ እናንተ ዓመፀኛ ቤት ሆይ፣ በዘመናችሁ ቃሉን እናገራለሁ እፈጽመውማለሁ፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ዳግመኛም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲሁም አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ እነሆ፣ የእስራኤል ቤት፡- የሚያየው ራእይ ለብዙ ቀናት ወደፊት ነው፣ ስለ ሩቅ ዘመናትም ይትንቢት ይናገራል ይላሉ። ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከቃሎቼ አንዱ ስንኳ ከእንግዲህ ወዲያ አይዘገይም፤ ነገር ግን የተናገርሁት ቃል ይፈጸማል፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ሕዝቅኤል

12:21-28::

በዚያ ታሪክ ውስጥ በሌሎች ትንቢታዊ መንኮራኩሮች ውስጥ እየተሸከረከሩ ካሉት ትንቢታዊ መንኮራኩሮች ሁሉ መካከል፣ መነሳሳት በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያሉትን የትንቢት ተማሪዎች ያሳወቀው አንድ መንኮራኩር አለ፤ እርሱም የእነርሱ ዘላለማዊ እጣ ፈንታ የሚወሰንበት መንኮራኩር ነው። መስመር በመስመር፣ ያ መንኮራኩር ዳንኤል ያየውና ወደ ክርስቶስ ምሳሌ የለወጠው ራጅ ደግሞ መሆን አለበት፤ ምክንያቱም ያ በመጨረሻዎቹ ዘመናት በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሰውን የሚለይ ራጅ ደግሞ ነው።

ጌታ የአውሬው ምስል የምህረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት እንደሚቋቋም በግልጽ አሳይቶኛል፤ ምክንያቱም በዚህ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚፈተንበት ታላቅ ፈተና ሊሆን ነው። በእርሱም ዘላለማዊ እጣ ፈንታቸው ይወሰናል። አቋምህ ከብዙ የማይጣጣሙ ነገሮች የተደበላለቀ ስለሆነ፣ የሚታለሉት ጥቂቶች ብቻ ይሆናሉ።

በራጅ 13 ውስጥ ይህ ጉዳይ በግልጽ ተቀርቦአል፤ [ራጅ 13:11-17, ተጠቅሷል]።

“ይህ የእግዚአብሔር ሕዝብ ከመታተማቸው በፊት ሊኖራቸው የሚገባ ፈተና ነው። ሕጉን በመጠበቅ እና ሐሰተኛ ሰንበትን ለመቀበል በመከልከል ለእግዚአብሔር ታማኝነታቸውን ያረጋገጡ ሁሉ ከጌታ አምላክ ይራዋ ዓላማ በታች ይሰለፋሉ፣ የሕያውንም እግዚአብሔር ማጎተም ይቀበላሉ። ከሰማይ የመጣቸውን እውነት ትተው የእሱን ሰንበት የሚቀበሉ ግን የአውሬውን ምልክት ይቀበላሉ።” Manuscript Releases, volume 15, 15.

ፈተናው፣ የአውሬው ምስል ፈተና ተብሎ የሚለየው፣ ሁለት ዐይነት ነው። ይህም የትንቢት ተማሪው በእሱድ ሕግ በፊት በአሜሪካ ውስጥ የሚከሰተውን የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ጥምረት፣ እርሱም የአውሬው ምስል እድገት መሆኑን እንዲያውቅ የሚጠይቅ ፈተና ነው። እንዲሁም ዳንኤልን በሚወክሉት ወይም የሸሹትን በሚወክሉት ውስጥ ወይም የአውሬውን ምስል ወይም የክርስቶስን ምስል የሚያመነጭ ፈተና ደግሞ ነው። መለየቱም እነዚያ ደናግል “ይህን ታላቅ ራጅ ደግሞ” እንደ ዳንኤል ያዩ እንደሆነ፣ ወይም ከራጅ እንደሚሸሹ ላይ የተመሠረተ ነው። ታላቁን ራጅ ለማየት ቁልፍ “ምሽግ” በሚለው ቃል ተመልክቶ ተወክሏል።

እኛ ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

የሐንስን ያስተማረው ኃይል መልአክ ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንነት ያለው አልነበረም። ቀኝ እግሩን በባሕር ላይ እና ግራውን በደረቅ ምድር ላይ መቆሙ፣ በሰይጣን ጋር ባለው ታላቅ ተጋድሎ የመጨረሻ ትዕይንቶች ውስጥ እየፈጸመ ያለውን ድርሻ ያሳያል። ይህ አቋም በምድር ሁሉ ላይ ያለውን ልዑል ኃይሉንና ሥልጣኑን ያመለክታል። ተጋድሎው ከዘመን ወደ ዘመን እየበረታና እየጸና መጥቶአል፤ የጨለማ ኃይላት የተካኑ አሠራር ከፍታውን እስከሚደርስባቸው የመጨረሻ ትዕይንቶችም ድረስ እንዲሁ ይቀጥላል። ሰይጣን ከክፍ ሰዎች ጋር ተባብሮ፣ የእውነትን ፍቅር ያልተቀበሉትን አብያተ ክርስቲያናትና ዓለምን ሁሉ ያታልላል። ነገር ግን ኃይሉ መልአክ ትኩረትን ይጠይቃል። በታላቅ ድምፅ ይጮኻል። እውነትን ለመቃወም ከሰይጣን ጋር ለተባበሩት፣ የድምፁን ኃይልና ሥልጣን ሊያሳይ ነው።

“እነዚህ ሰባቱ ነገድጓዶች ድምፃቸውን ከአሰሙ በኋላ፣ ስለ ትንሹ መጽሐፍ ለየሐንስ እንደ ዳንኤል የተሰጠው ትእዛዝ ይመጣል፤ ‘ሰባቱ ነገድጓዶች የተናገሩትን ነገሮች አትም።’ እነዚህ በየተራቸው የሚገለጡ ወደፊት የሚሆኑ ክስተቶችን ይመለከታሉ። ዳንኤልም በዘመኑ ፍጻሜ በዕጣው ይቆማል። የሐንስ ትንሹን መጽሐፍ ያልታተመ ሆኖ ያያል። ከዚያም የዳንኤል ትንቢቶች ለዓለም ሊሰጡ ባላቸው በመጀመሪያው፣ በሁለተኛው፣ እና በሦስተኛው የመላእክት መልእክቶች ውስጥ የሚገባቸውን ትክክለኛ ስፍራ ያገኛሉ። የትንሹ መጽሐፍ መፈታት ከጊዜ ጋር የተያያዘው መልእክት ነበር።”

መጽሐፈ ዳንኤልና ራእይ አንድ ናቸው። አንዱ ትንቢት ነው፤ ሌላው መገለጥ ነው፤ አንዱ የታተመ መጽሐፍ ነው፤ ሌላው የተከፈተ መጽሐፍ ነው። ዮሐንስ ነጌዳዳዎቹ የተናገሩትን ምሥጢራት ሰምቶ ነበር፤ ነገር ግን እነርሱን እንዳይጽፍ ታዘ ነበር።

«ለዮሐንስ የተሰጠው ልዩ ብርሃን፣ በሰባቱ ነጌዳዳዎች ውስጥ የተገለጸው፣ በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልአክ መልአክቶች ሥር የሚፈጸሙ ክስተቶችን የሚገልጽ ሥዕላዊ መግለጫ ነበር።» ዘ ሰባንዝ-ዴይ ኢድቨንቲስት ባይብል ኮሙንተሪ፣ ቅጽ 7፣ 971።